

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Oma hagiavalduses palub Euroopa Komisjon Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Malta Vabariik arvas Malta vanaduspensionist maha teiste liikmesriikide riigiteenistuja pensioni, siis on Malta Vabariik jätnud täitmata oma kohustused, mis tulenevad nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes, 2. detsembri 1996. aasta määrusega nr 118/97 (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3) muudetud ja ajakohastatud redaktsiooni, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 592/2008 (ELT L 177, lk 1; edaspidi „määrus nr 1408/71“), artiklist 46b ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (EÜT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrusega (EL) nr 465/2012 (ELT L 149, lk 4; edaspidi „määrus nr 883/2004“), artiklist 54.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus nr 1408/71

- 2 Määruse nr 1408/71 artikli 1 „Mõisted“ punkt j näeb ette:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

- j) *õigusaktid* – liikmesriigi seadused, määrused ja muud õigusaktid ning kõik muud rakendusmeetmed, nii praegu kehtivad kui ka tulevased, mis on seotud artikli 4 [lõikes 1] loetletud sotsiaalkindlustusliikide ja -skeemidega [...].

[...]“

- 3 Selle määruse artikli 4 „Reguleerimisala“ lõike 1 punkt c sätestab:

„Käesolevat määrust kohaldatakse kõigi õigusaktide suhtes, mis reguleerivad järgmisi sotsiaalkindlustusliike:

[...]

- c) vanadushüvitised;

[...]“

- 4 Nimetatud määruse artikkel 5 näeb ette liikmesriikide kohustuse esitada deklaratsioonid käesoleva määruse reguleerimisala kohta. See artikkel on sõnastatud järgmiselt:

„Vastavalt artiklile 97 teatatud ja avaldatud deklaratsioonides täpsustavad liikmesriigid artikli 4 [lõikes 1] osutatud õigusaktid ja kindlustusskeemid.“

- 5 Sama määruse artikli 46b „Kahe või enama liikmesriigi õigusaktide alusel antavate samaliigiliste hüvitiste kattumisel kohaldatavad erisätted“ kohaselt:

„1. Liikmesriigi õigusaktides ette nähtud vähendamis-, peatamis- või tühistamissätteid ei kohaldata hüvitise suhtes, mis on arvatud vastavalt artikli 46 lõikele 2.

2. Liikmesriigi õigusaktides ette nähtud vähendamis-, peatamis- või tühistamissätteid kohaldatakse hüvitise suhtes, mis on arvatud vastavalt artikli 45 lõike 1 punkti a alapunktile i üksnes juhul, kui vastav hüvitis on:

- a) IV lisa D osas osutatud hüvitis, mille suurus ei sõltu täitunud kindlustus- või elamisperioodide kestusest,

või

- b) hüvitis, mille suurus on kindlaks määratud riski realiseerumiskuupäeva ja hilisema kuupäeva vahel täitunuks loetud arvestusliku perioodi alusel. Viimasena mainitud juhul kohaldatakse kõnealuseid sätteid sellise hüvitise kattumisel:

- i) samaliigilise hüvitisega, välja arvatud juhul, kui kahe või enama liikmesriigi vahel on sõlmitud kokkulepe, mis näeb ette, et üht ja sama arvestuslikku perioodi ei või arvestada korduvalt, või
ii) punktis a osutatud liiki hüvitisega.

Punktides a ja b ning kokkulepetes osutatud hüvitised on loetletud IV lisa D osas.“

- 6 Määruse nr 1408/71 artikkel 97 „Teatamine vastavalt teatavatele sätetele“ sätestab:

„1. [...] artiklis 5 [...] osutatud teatased adresseeritakse [Euroopa Liidu N]õukogu eesistujale. Neis osutatakse kõnealuste seaduste ja kindlustusskeemide jõustumiskuupäevale [...].

2. Vastavalt lõikele 1 saadud teatased avaldatakse *Euroopa Ühenduste Teatajas*.“

Määrus nr 883/2004

- 7 Määrus nr 1408/71 asendati määrusega nr 883/2004, mis hakkas vastavalt viimati nimetatud määruse artiklile 91 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse nr 883/2004 rakendamise kord (ELT L 284, lk 1), artiklile 97 kehtima 1. mail 2010 ehk kuupäeval, mil tunnistati kehtetuks määrus nr 1408/71.

- 8 Määruse nr 883/2004 artikkel 1 määratleb mõiste „õigusaktid“ järgmiselt:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

- l) õigusaktid – iga liikmesriigi puhul õigus- ja haldusnormid ning muud rakendusmeetmed, mis on seotud artikli 3 lõikes 1 käsitletud sotsiaalkindlustusliikidega;

[...]“

9 Määruse artikli 3 „Reguleerimisala“ lõike 1 punkt d sätestab:

„Käesolevat määrust kohaldatakse kõigi õigusaktide suhtes, mis reguleerivad järgmisi sotsiaalkindlustusliike:

[...]

d) vanadushüvitised;

[...]“

10 Nimetatud määruse artikkel 9 „Liikmesriikide deklaratsioonid käesoleva määruse reguleerimisala kohta“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmesriigid teavitavad [k]omisjoni kirjalikult [...] artiklis 3 osutatud õigusaktidest ja kindlustusskeemidest [...]. Teadetes märgitakse kuupäev, millest alates kohaldatakse käesolevat määrust liikmesriikide deklaratsioonides täpsustatud kindlustusskeemide suhtes.

2. Nimetatud teated esitatakse [k]omisjonile igal aastal ja avaldatakse vajalikus ulatuses.“

11 Sama määruse artikli 54 „Samaliigiliste hüvitiste kattumine“ kohaselt:

„1. Kui kahe või mitme liikmesriigi õigusaktide alusel saadaolevad samaliigilised hüvitised kattuvad, ei rakendata *pro rata* hüvitise suhtes liikmesriigi õigusaktidega sätestatud eeskirju kattumise vältimiseks.

2. Kattumise vältimise eeskirju rakendatakse sõltumatu hüvitise suhtes üksnes siis, kui asjaomane hüvitis on:

a) hüvitis, mille suurus ei sõltu kindlustus- või elamisperioodi kestusest,

või

b) hüvitis, mille suurus on kindlaks määratud riski realiseerumiskuupäeva ja hilisema kuupäeva vahel täitunuks loetud arvestusliku perioodi alusel, mis kattub järgmisega:

i) samaliigiline hüvitis, välja arvatud kui kahe või mitme liikmesriigi vahel on sõlmitud kokkulepe sama arvestusperioodi mitmekordse arvessevõtmise vältimiseks, või

ii) punktis a osutatud hüvitis.

Punktides a ja b osutatud hüvitised ja lepped on loetletud IX lisas.“

Direktiiv 98/49/EÜ

12 Nõukogu 29. juuni 1998. aasta direktiivi 98/49/EÜ ühenduse piires liikuvate töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate täiendavate pensioniõiguste kaitse kohta (EÜT L 209, lk 46; ELT eriväljaanne 05/03, lk 323) artikkel 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesoleva direktiivi eesmärk on kaitsta ühest liikmesriigist teise liikuvate täiendavate pensioniskeemidega hõlmatud isikute õigusi, aidates kõrvaldada takistusi, mis piiravad töötajate ja füüsilisest isikust ettevõtjate vaba liikumist ühenduse piires. Kõnealune kaitse käsitleb nii vabatahtliku kui ka kohustusliku täiendava pensioniskeemi kohaseid pensioniõigusi, välja arvatud määrusega [...] nr 1408/71 hõlmatud skeemid.“

Siseriiklik õigus

Malta õigus

- 13 Malta sotsiaalkindlustuse seaduse (Maltese Social Security Act) artikkel 56 näeb ette:

„Kui isikul on õigus muule vanaduspensionile kui vanaduspension, mida on tervikuna muudetud ükskõik millisel ajahetkel, siis mis tahes pension, mida saadakse vastavalt käesoleva osa artiklitele 53–55, vähendatakse seda vanaduspensionisummat.“

Ühendkuningriigi õigus

- 14 Kolm pensioniskeemi, mis on Ühendkuningriigis kehtivad ja käesolevas asjas kohaldatavad, on riiklik tervishoiuteenistujate pensioniskeem (National Health Service Pension Scheme), riigiteenistujate põhipensioniskeem (Principal Civil Service Pension Scheme) ja 1975. aasta sõjaväepensioniskeem (Armed Forces Pension Scheme 1975), kuivõrd viimane puudutab kuninglike õhujõudude (Royal Air Force) töötajaid, kes on asunud teenistusse enne 6. aprilli 2005 (edaspidi koos „kõnealused pensioniskeemid“). Riigiteenistujate põhipensioniskeem ja riiklik tervishoiuteenistujate pensioniskeem võeti vastu 1972. aasta pensioniseaduse alusel (Superannuation Act 1972). Kuninglike õhujõudude töötajatele kohaldatavat pensioniskeemi puudutavad sätted 1975. aasta sõjaväepensioniskeemis võeti vastu 1917. aasta õhujõudude (konstitutsioonilisest) seadusest (Air Force (Constitution) Act 1917) tulenevate volituste alusel.

Kohtueelne menetlus

- 15 Pärast seda, kui Euroopa Parlament sai kolm petitsiooni Malta kodanikelt, kes kaebasid selle üle, et pensionisumma, mille nad said kõnealuste pensioniskeemide kohaselt, arvati Malta sotsiaalkindlustuse seaduse artikli 56 alusel maha nende Malta riiklikust vanaduspensionist, saatis komisjon 25. novembril 2010 Malta Vabariigile märgukirja, milles ta juhtis selle liikmesriigi tähelepanu kõnesoleva siseriikliku õigusnormi võimalikule vastuolule määruse nr 1408/71 artikliga 46b ja määruse nr 883/2004 artikliga 54.
- 16 Malta Vabariik vastas sellele märgukirjale 27. jaanuari ja 28. detsembri 2011. aasta kirjadega.
- 17 Komisjon saatis Malta Vabariigile 28. veebruaril 2012 põhjendatud arvamuse, milles ta kinnitas oma seisukohta ja palus nimetatud liikmesriigil viia oma õigusnormid põhjendatud arvamusega kooskõlla kahe kuu jooksul selle kättesaamisest. Malta Vabariik kordas oma seisukohta 25. juuli 2012. aasta kirjas.
- 18 Kuna Malta Vabariigi vastus komisjoni ei rahuldanud, otsustas viimane esitada käesoleva hagi.
- 19 Euroopa Kohtu presidendi 4. augusti 2014. aasta otsustega lubati Austria Vabariigil ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigil astuda käesolevasse menetlusse Malta Vabariigi nõuete toetuseks.

Hagi

Vastuvõetavus

Poolte argumentid

- 20 Malta Vabariik vaidlustab käesoleva hagi vastuvõetavuse põhjendusel, et komisjon oleks pidanud esitama hagi mitte tema, vaid Ühendkuningriigi vastu.
- 21 Malta Vabariik väidab, et kõnealuseid penisoniskeeme ei mainita Ühendkuningriigi poolt määruse nr 1408/71 artikli 5 ja määruse nr 883/2004 artikli 9 lõike 1 kohaselt esitatud deklaratsioonides, kuna Ühendkuningriik leiab, et need pensionid ei kuulu kõnealuste määruste esemelisse kohaldamisalasse. Malta Vabariik väidab, et kui komisjon ei ole nõus liikmesriigi koostatud deklaratsiooniga sotsiaalkindlustusmääruse kohaldamisalasse kuuluvate hüvitiste küsimuses, on sellel institutsioonil kohustus jätkata toimiku läbivaatamist vahetult koos asjaomase liikmesriigiga. Käesoleval juhul on Ühendkuningriik ainus liikmesriik, kes võiks esitada argumente ja tõendeid. Seega kujutaks menetluse algatamine Malta Vabariigi vastu endast rikkumist õiguse õiglasele kohtulikule arutamisele.
- 22 Ühendkuningriik, kes oma argumentides toetab Malta Vabariiki, väidab, et komisjon kuritarvitab võimu, kasutades ETL artiklis 258 ette nähtud menetlust mõne teise liikmesriigi meetmete vaidlustamiseks. Ühendkuningriigi sõnul jäetakse kohtueelse menetlusega antud kaitsest ilma liikmesriik, kelle suhtes selline kaudne vaidlustamine toimub, ja isegi kui tal lubatakse menetlusse astuda, on tal selles kontekstis üksnes piiratud menetlusõigused.
- 23 Komisjon järeldeb, et Malta Vabariigi ja Ühendkuningriigi esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tuleb tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

- 24 Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et kui komisjon leiab, et liikmesriik on oma kohustusi rikkunud, peab ta hindama selle liikmesriigi suhtes menetluse algatamise otstarbekust, tegema kindlaks rikutud õigusnormid ja valima hetke, mil alustada rikkumismenetlust tema vastu, kuna kaalutlused, mis tema valiku kindlaks määravad, ei mõjuta hagi vastuvõetavust (kohtuotsus komisjon vs. Poola, C-311/09, EU:C:2010:257, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 25 Seda kaalutlusruumi arvesse võttes ei ole asjaolu, et mõne liikmesriigi vastu ei ole esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi, teise liikmesriigi vastu esitatud hagi vastuvõetavuse hindamisel asjassepuutuv. Asjaolu, et komisjon ei ole esitanud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi Ühendkuningriigi vastu, ei saa seega käesoleva hagi vastuvõetavust kahtluse alla seada.
- 26 Mis puudutab väidetavat võimu kuritarvitamist, siis piisab meeldetuletusest, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei pea komisjon tõendama põhjendatud huvi olemasolu ega viitama põhjendustele, millest tulenevalt ta liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi esitas. Kuivõrd käesoleval juhul vastab hagemenetluse algatusdokumendis kirjeldatud hagi ese märgukirjas ja põhjendatud arvamuses määratletud vaidluse esemele, siis ei saa õigustatult väita, et komisjon pani toime võimu kuritarvitamise (vt selle kohta kohtuotsus komisjon vs. Hispaania, C-562/07, EU:C:2009:614, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Nagu ka kohtujurist on oma ettepaneku punktis 40 märkinud, ei sea asjaolu, et Euroopa Kohus peab käesoleva hagi raames vajalikuks kvalifitseerida teise liikmesriigi õigusakt liidu õiguse seisukohast, kahtluse alla liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi vastuvõetavust. Samuti ei tähenda niisugune täpsustamine, et oleks rikutud selle teise liikmesriigi, menetlusse astuja, menetlusõigusi.

28 Eeltoodud kaalutlustest järeldub, et käesolev hagi on vastuvõetav.

Sisulised küsimused

Poolte argumendid

- 29 Oma hagiavalduses väidab komisjon esiteks, et kõnealused pensioniskeemid kuuluvad määruste nr 1408/71 ja nr 883/2004 kohaldamisalasse.
- 30 Selle institutsiooni sõnul näevad Ühendkuningriigi riigiteenistujate pensioniskeemid ühelt poolt ette vanadushüvitise määruse nr 1408/71 artikli 4 lõike 1 punkti c ja määruse nr 883/2004 artikli 3 lõike 1 punkti d tähenduses, ning teiselt poolt tuginevad „õigusaktidele“ esimesena viidatud määruse artikli 1 punkti j esimese lõigu ja teisena viidatud määruse artikli 1 punkti l esimese lõigu tähenduses.
- 31 Teiseks väidab komisjon, et määruse nr 1408/71 artikliga 46b ja määruse nr 883/2004 artikliga 54 on vastuolus niisugune siseriiklik õigusnorm nagu Malta sotsiaalkindlustuse seaduse artikkel 56, kuivõrd see näeb ette Malta õigusnormide alusel makstava vanaduspensioni summa vähendamise Ühendkuningriigi riigiteenistujate pensioni summa võrra.
- 32 Kostja vastuses väitis Malta Vabariik, keda selles punktis toetasid Austria Vabariik ja Ühendkuningriik, täpsemalt seda, et ta lähtub asjaolust, et briti skeeme ei ole Ühendkuningriigi poolt määruse nr 1408/71 artikli 5 ja määruse nr 883/2004 artikli 9 kohaselt esitatud deklaratsioonides kordagi mainitud. Liikmesriigid ei peaks olema kohustatud sõltumatult hindama teiste liikmesriikide poolt antud hüvitiste olemust, jättes seeläbi tähelepanuta nende liikmesriikide poolt esitatud deklaratsioonid nende sätete tähenduses. Niisugune väide kahjustaks asjaomaste liikmesriikide deklaratsioonide õigusjõudu ja seisundit, kompromiteeriks nende määrustega paika pandud sotsiaalkindlustusskeemide kooskõlastamise süsteemi ühtsust ning tekitaks praktilisi ja haldusraskusi.
- 33 Malta Vabariik, keda selles punktis toetab Ühendkuningriik, väidab veel seda, et Ühendkuningriigi riigiteenistujate pensioniskeeme võib käsitada kui täiendavaid pensioniskeeme, mis kuuluvad direktiivi 98/49 kohaldamisalasse. Kui liikmesriik ei ole teinud deklaratsiooni vastavalt määrusele nr 1408/71 või määrusele nr 883/2004 ja kui näib, et see liikmesriik käsitleb pensioniskeeme direktiivi 98/49 kohaldamisalasse kuuluvatena, tuleb neid pensione käsitada sellistena, mis jäävad määruste nr 1408/71 ja nr 883/2004 kohaldamisalast välja.
- 34 Komisjon, kelle arvates direktiiv 98/49 ei kuulu käesoleval juhul kohaldamisele, väidab vastu, et asjaolu, et Ühendkuningriigi esitatud deklaratsioonides puudub viide kõnealustele pensioniskeemidele, ei saa Malta Vabariik käsitada tõendina selle kohta, et need skeemid ei kuulu kõnesolevate sätete alla. Komisjoni sõnul tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast, et Malta Vabariik oleks pidanud hindama määruste nr 1408/71 ja nr 883/2004 kohaldatavust briti pensioniskeemidele mitte selle alusel, kas hüvitis on siseriiklikes õigusnormides kvalifitseeritud „sotsiaalkindlustushüvitisena“ või mitte, vaid selle alusel, millistest elementidest asjaomane hüvitis koosneb.

Euroopa Kohtu hinnang

- 35 Komisjoni sõnastatud etteheidete eesmärk on tuvastada esmalt, et liikmesriikidel on kohustus kontrollida teise liikmesriigi õigusnorme, tagamaks et need õigusnormid – olenemata sellest, et see teine liikmesriik ei ole nende kohta teinud deklaratsiooni määruse nr 1408/71 artikli 5 ja määruse nr 883/2004 artikli 9 lõike 1 alusel – kuuluvad nende määruste esemelisse kohaldamisalasse; seejärel, et kui Malta Vabariik oleks kontrollimise läbi viinud, oleks niisugune kontrollimine pidanud viima järeldusele, et kõnealused pensioniskeemid näevad ette vanadushüvitised ja tuginevad õigusnormidele, mis kuuluvad määruste nr 1408/71 ja nr 883/2004 kohaldamisalasse, ning lõpetuseks, et sellest

tulenevalt ei ole Malta sotsiaalkindlustuse seaduse artikkel 56 – kuivõrd see keelab kõnealustest pensioniskeemidest tulenevate hüvitiste kattumise Malta õigusnormidest tuleneva vanaduspensioniga – kooskõlas määruse nr 1408/71 artikliga 46b ja määruse nr 883/2004 artikliga 54.

- 36 Mis puudutab määruse nr 1408/71 artiklit 5 ja määruse nr 883/2004 artikli 9 lõiget 1, siis kehtestavad need liikmesriikidele kohustuse deklareerida sotsiaalkindlustushüvitisi käsitlevad õigusaktid ja kindlustusskeemid, mis jäävad nende määruste esemelisse kohaldamisalasse ja mida need liikmesriigid peavad järgima, pidades samas kinni ELL artikli 4 lõikest 3 tulenevatest nõuetest.
- 37 Nimelt tuleneb ELL artikli 4 lõikes 3 sätestatud lojaalse koostöö põhimõttest, et määruse nr 1408/71 artiklis 5 ja määruse nr 883/2004 artikli 9 lõikes 1 viidatud deklaratsioonide huvides peavad liikmesriigid hoolikalt kontrollima oma enda sotsiaalkindlustusskeeme ja vajaduse korral, selle kontrollimise tulemusel, tunnistama need kõnesolevate määruste kohaldamisalasse kuuluvaks (vt analoogia alusel kohtuotsused FTS, C-202/97, EU:C:2000:75, punkt 51, ja Herbosch Kiere, C-2/05, EU:C:2006:69, punkt 22). Sellest põhimõttest tuleneb veel, et teistel liikmesriikidel on õigus eeldada, et asjaomane liikmesriik neid kohustusi täidab.
- 38 Seega loovad need deklaratsioonid eelduse, et määruse nr 1408/71 artikli 5 ja määruse nr 883/2004 artikli 9 alusel deklareeritud siseriiklikud õigusnormid kuuluvad nende määruste esemelisse kohaldamisalasse ning on põhimõtteliselt teistele liikmesriikidele siduvad. Seevastu, kui liikmesriik hoidub nende määruste alusel oma siseriiklike õigusnorme deklareerimast, võivad teised liikmesriigid sellest järeldada, et kõnesolevad õigusnormid ei kuulu nimetatud määruste esemelisse kohaldamisalasse.
- 39 Lisaks, nii kaua kuni liikmesriigi tehtud deklaratsioone ei muudeta või tagasi ei võeta, tuleb teistel liikmesriikidel nendega arvestada. Deklaratsiooni teinud liikmesriik on kohustatud selle põhjendatuse uuesti üle vaatama ja seda vajaduse korral muutma, kui teine liikmesriik väljendab nende deklaratsioonide täpsuse suhtes kahtlust (vt selle kohta kohtuotsus Banks jt, C-178/97, EU:C:2000:169, punkt 43).
- 40 See järeldus ei tähenda siiski, et liikmesriik jääb ilma igasugusest võimalusest tegutseda, kui tal on teavet, mis äratav kahtlusi seoses teise liikmesriigi tehtud deklaratsiooni täpsusega.
- 41 Esiteks, kui deklaratsioon tõstatav küsimusi ja liikmesriigid ei jõua kokkuleppele eeskätt selles, mis puudutab õigusaktide või kindlustusskeemide kvalifitseerimist määruste nr 1408/71 ja nr 883/2004 kohaldamisalal, võivad nad pöörduda halduskomisjoni poole, millele viidatakse määruse nr 1408/71 artiklites 80 ja 81 ning määruse nr 883/2004 artiklites 71 ja 72. Teiseks, kui halduskomisjon ei suuda lähendada liikmesriikide seisukohti konkreetsel juhul kohaldatavate õigusaktide osas, siis vajaduse korral peab liikmesriik, kes kahtleb teise liikmesriigi deklaratsiooni täpsuses, pöörduma komisjoni poole või viimase võimalusena alustama menetlust ELTL artikli 259 alusel, et lasta Euroopa Kohtul niisuguse hagi korral hinnata kohaldatavate õigusaktide küsimust (vt selle kohta kohtuotsus Banks jt, C-178/97, EU:C:2000:169, punkt 44).
- 42 Komisjoni esitatud argumente arvesse võttes tuleb lisada, et tõdemus, et liikmesriigil tuleb arvestada teise liikmesriigi tehtud deklaratsiooniga, ei ole vastuolus ka Euroopa Kohtu praktikaga (vt eelkõige kohtuotsused Beerens, 35/77, EU:C:1977:194, punkt 9, ning Hliddal ja Bornand, C-216/12 ja C-217/12, EU:C:2013:568, punkt 46), mille kohaselt asjaolu, et liikmesriik on vastavalt määruse nr 1408/71 artiklile 5 või määruse nr 883/2004 artiklile 9 deklareerinud siseriikliku seaduse või õigusnormi, tuleb mõista kui kinnitust, et selle seaduse alusel makstud hüvitised on sotsiaalkindlustushüvitised nende määruste tähenduses, kuigi asjaolu, et seadust või õigusnormi ei ole selliselt deklareeritud, ei tõenda iseenesest, et see seadus või õigusnorm ei kuulu nimetatud määruste kohaldamisalasse.

- 43 Nimelt, isegi kui liikmesriikidel puudub üldine kohustus kontrollida, kas teiste liikmesriikide õigusaktid kuuluvad määruste nr 1408/71 ja nr 883/2004 esemelisse kohaldamisalasse, võib alati paluda siseriiklikul kohtul, kes niisuguse seaduse või õigusnormiga seotud vaidlust lahendab, hinnata kõnealuse skeemi kvalifitseerimist tema menetluses olevas kohtuasjas ja vajaduse korral pöörduda sellekohase eelotsuse küsimusega Euroopa Kohtusse.
- 44 Seevastu ei ilmne kummastki kõnealusest artiklist, et muud liikmesriigid kui see, kes kehtestas nimetatud seaduse või õigusnormi, kuid ei ole seda deklareerinud, peaksid omal algatusel määrama kindlaks, kas seda tuleks siiski käsitada asjaomaste määruste esemelisse kohaldamisalasse kuuluvana.
- 45 Eeltoodust järeldub, et komisjon tegi vea, kui ta rajas käesoleva liikmesriigi kohustuse rikkumise tuvastamise hagi liikmesriikide üldisele kohustusele kontrollida, kas teiste liikmesriikide õigusaktid – olenemata sellest, et nende kohta ei ole tehtud deklaratsiooni määruse nr 1408/71 artikli 5 ja määruse nr 883/2004 artikli 9 lõike 1 alusel – kuuluvad siiski nende määruste esemelisse kohaldamisalasse.
- 46 Seetõttu tuleb hagi jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 47 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 138 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Malta Vabariik on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista komisjonilt. Vastavalt kodukorra artiklile 140 jäävad Austria Vabariigi ning Ühendkuningriigi kohtukulud nende endi kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**
- 3. Jätta Austria Vabariigi ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad